

Morzsák a korinthusi levelezésből

4. PÉPES ÉS KEMÉNY ELEDEL

„Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelkiekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz. ²Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el, ³mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e?” (1Kor 3,1-3)

Pál közismert tény segítségével magyaráz el egy szomorú lelki igazságot. Az újszülöttet kizárólag anyatejjel, illetve az ezt szükség esetén kiváltó tápszerekkel szabad táplálni. Az első hónapokban nem ehet semmilyen kemény ételt, sőt, orvosok még a tehéntej fogyasztásától is óvják. Az idő előre haladtával azonban egyre bővül az ehető ételek palettája, és az válik rendellenessé, ha nem eszik répát, krumplit, almát vagy sütőtököt. Mikor kijönnek a fogai, képessé válik arra, hogy ő maga rágja meg az ételleket, és fokozatosan a felnőttek étrendjét vegye át. Ha ez nem történik meg, akkor valami baj van.

Ez így van a lelki növekedéssel is. Megtérésünkkor a keresztény hit alapigazságait képesek vagyunk felfogni és megemészteni, de nem várható el tőlünk, hogy a Szentírás nehezebb tanait is azonnal megértsük. Idővel azonban az lesz rendellenes, ha még mindig az egyszerű, alapvető igazságok befogadására és megemésztésére vagyunk csak képesek. Sajnos ez mégis előfordul. Sok keresztény megreked az istenismeret és az isteni kinyilatkoztatás megismerésének egy rendkívül alacsony szintjén. Évek múltán sem képesek odafigyelni mélyebb és az agyat is jobban igénybe vevő tanításokra, nem kíváncsiak a Biblia bonyolultabb összefüggéseire, megbotránkoznak az emberi gondolkodás számára nehezen emészthető isteni igazságok hallatán.

Pál szerint az ilyen lelki fejlődési rendellenesség egyik oka az, ha testiek vagyunk: bár újjászülettünk, mégis úgy viselkedünk, mint ha még mindig nem lenne bennünk Szentlélek. A korinthusi hívők „testiek” voltak, mert a világ gondolkodása szerint viszonyultak egymáshoz, a régi szokásaik levetésében alig-alig haladtak előre, irigykedtek és veszekedtek. Nem csoda, hogy Pál nem tudta őket az istenismeret mélyebb rétegei felé vezetni. Lelki igénytelenségük csökevényes lelki fejlődésük tükre volt.

Mi a helyzet velünk? Elbírjuk a keményebb eledelt?